

Αρχική σελίδα>Προσφυγή στη δικαιοσύνη>Πού και πώς>**Ποιας χώρας η νομοθεσία ισχύει;**

Στον τομέα της αστικής δικαιοσύνης, οι εκκρεμείς διαδικασίες και δίκες που ξεκίνησαν πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου θα συνεχιστούν βάσει του δικαίου της ΕΕ. Βάσει αμοιβαίς συμφωνίας με το Ηνωμένο Βασίλειο, η πύλη e-Justice θα διατηρήσει τις σχετικές πληροφορίες που αφορούν το Ηνωμένο Βασίλειο μέχρι το τέλος του 2024.

Ποιας χώρας η νομοθεσία ισχύει;

Γιβραλτάρ

1 Πηγές δικαιου

1.1 Εθνικοί κανόνες

Στο Γιβραλτάρ, οι κανόνες σύγκρουσης νόμων, οι οποίοι ρυθμίζουν τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου δίκαιου, σήμερα πηγάζουν κυρίως από τους κανονισμούς της ΕΕ με άμεση ισχύ. Όσον αφορά τις αστικές και εμπορικές υποθέσεις, οι κανονισμοί αυτοί είναι οι εξής: Ο κανονισμός αριθ. 593/2008 (Ρώμη I) για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές και ο κανονισμός αριθ. 864/2007 (Ρώμη II) για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές. Ο νόμος για τις συμβάσεις (εφαρμοστέο δίκαιο) [Contracts (Applicable Law) Act 1990] (ο οποίος θεσπίστηκε για την εφαρμογή της Σύμβασης της Ρώμης του 1980) εξακολουθεί να εφαρμόζεται σε σχέση με συμβάσεις που συνάφθηκαν πριν από τις 17 Δεκεμβρίου 2009 (ο κανονισμός Ρώμη I εφαρμόζεται σε συμβάσεις που συνάφθηκαν από αυτή την ημερομηνία και έπειτα). Ο κανονισμός εφαρμόζεται στις περιπτώσεις στις οποίες οι ζημίες επήλθαν μετά την 11η Ιανουαρίου 2009. Οι παραδοσιακοί κανόνες του κοινοδικαίου (common law) εξακολουθούν να εφαρμόζονται για τις αδικοπραξίες που συνίστανται σε δυσφήμηση, καθώς και σε υποθέσεις κληρονομικού και εμπράγματου δίκαιου. Για παράδειγμα, ο νόμος για τις συμβάσεις (εφαρμοστέο δίκαιο) θέτει σε εφαρμογή τη Σύμβαση της Ρώμης του 1980 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές.

Στις υποθέσεις οικογενειακού δικαίου, οι κανόνες με τους οποίους προσδιορίζεται το εφαρμοστέο δίκαιο πηγάζουν γενικά από το κοινοδίκαιο, με ορισμένες εξαιρέσεις. Στις υποθέσεις οικογενειακού δικαίου εφαρμόζεται κατά κανόνα το δίκαιο του Γιβραλτάρ, με την επιφύλαξη περιορισμένων εξαιρέσεων του κοινοδικαίου (π.χ. σε σχέση με την ακυρότητα του γάμου) ή σε τυπικό νόμο [π.χ. όσον αφορά τη διατροφή, δυνάμει του νόμου για τη διατροφή (Maintenance Act) και του νόμου για τις αποφάσεις διατροφής [Maintenance Orders (Reciprocal Enforcement)]. Στις διαφορές γονικής μέριμνας και τις υποθέσεις που αφορούν μέτρα προστασίας του παιδιού, οι οποίες καλύπτονται από τον κανονισμό (EE) αριθ. 2201/2003 και τη Σύμβαση της Χάγης της 19ης Οκτωβρίου 1996, εφαρμόζονται οι κανονισμοί του 2011 για τις διαδικασίες οικογενειακών διαφορών (παιδιά) (βάσει της Σύμβασης της Χάγης του 1996) [Family Proceedings (Children) (1996 Hague Convention) Rules 2011] και το άρθρο 15 της Σύμβασης του 1996 που περιέχουν, αντίστοιχα, τους εφαρμοστέους κανόνες, βάσει των οποίων εφαρμόζεται το δίκαιο του Γιβραλτάρ με την επιφύλαξη περιορισμένων εξαιρέσεων.

Οι κανόνες σχετικά με τη σύγκρουση νόμων στο Γιβραλτάρ έχουν τόσο νομοθετική όσο και νομολογιακή προέλευση και η ισορροπία μεταξύ των δύο είναι διαφορετική στον κάθε κλάδο δικαίου. Για παράδειγμα, οι κανόνες σχετικά με τη σύγκρουση νόμων στο ενοχικό δίκαιο τώρα διέπεται από τον κανονισμό για τις συμβάσεις (εφαρμοστέο δίκαιο) [Contracts (Applicable Law) Ordinance]. Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι ορισμένες από αυτές τις νομοθετικές πράξεις θέτουν σε εφαρμογή διεθνείς συμφωνίες (τέτοιου είδους συμφωνίες, εκτός από τη νομοθεσία της ΕΕ η οποία έχει άμεση ισχύ, απαιτούν νομοθετική πράξη για να ισχύουν στο Ηνωμένο Βασίλειο και κατ' επέκταση στο Γιβραλτάρ). Για παράδειγμα, ο νόμος για τις συμβάσεις (εφαρμοστέο δίκαιο) θέτει σε εφαρμογή τη Σύμβαση της Ρώμης του 1980 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές.

1.2 Πολυμερείς διεθνείς συμβάσεις

Σύμβαση της Χάγης του 1961 για τις συγκρούσεις νόμων που αφορούν τον τύπο διατάξεων διαθήκης, η οποία επεκτάθηκε στο Γιβραλτάρ το 1964.

Σύμβαση της Ρώμης του 1980 σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία επεκτάθηκε στο Γιβραλτάρ το 1994 (η οποία αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό Ρώμη I όσον αφορά τις συμβάσεις που καταρτίζονται από τις 17 Δεκεμβρίου 2009 και έπειτα).

Σύμβαση της Χάγης, της 1ης Ιουλίου 1985, για το εφαρμοστέο δίκαιο στα εμπιστεύματα και στην αναγνώρισή τους, η οποία επεκτάθηκε στο Γιβραλτάρ το 1989.

1.3 Κύριες διμερείς συμβάσεις

Δεν γνωρίζουμε κάποια διμερή σύμβαση η οποία να περιέχει διατάξεις σχετικά με τη σύγκρουση νόμων και στην οποία να είναι συμβαλλόμενο μέρος το Ηνωμένο Βασίλειο.

Θα πρέπει, αωστόσο, να σημειωθεί ότι, ενώ η Σύμβαση της Ρώμης του 1980 και οι Συμβάσεις της Χάγης επιπρέπουν στα συμβαλλόμενα κράτη να εφαρμόζουν κάποιο άλλο σύστημα κανόνων σύγκρουσης νόμων στις «εσωτερικές» συγκρούσεις νομικών συστημάτων —όπως, για παράδειγμα στις περιπτώσεις σύγκρουσης μεταξύ των νομικών συστημάτων της Αγγλίας και της Ουαλίας και της Σκωτίας— το Ηνωμένο Βασίλειο έχει επιλέξει να μην κάνει χρήση αυτής της δυνατότητας. Ως εκ τούτου, οι κανόνες της Σύμβασης της Ρώμης (όσον αφορά τις συμβάσεις που είχαν συναφθεί πριν από τις 17 Δεκεμβρίου 2009) και οι κανόνες της Σύμβασης της Χάγης εφαρμόζονται στις περιπτώσεις όπου ανακύπτει σύγκρουση μεταξύ των διαφόρων δικαιοδοτικών περιφερειών του Ηνωμένου Βασιλείου, καθώς και σε διεθνείς συγκρούσεις νόμων.

2 Εφαρμογή των κανονών που διεπουν τη συγκρουση των νομων

2.1 Υποχρέωση του δικαστή να εφαρμόζει τους κανόνες σχετικά με τη σύγκρουση νόμων αυτεπαγγέλτως

Κατά γενικό κανόνα, οι κανόνες σύγκρουσης νόμων εφαρμόζονται μόνον εφόσον τουλάχιστον ένα από τα διάδικτα μέρη ζητήσει την εφαρμογή τους. Εάν δεν ζητηθεί η εφαρμογή τους από τους διαδίκους, ή εάν δεν υπάρχουν ικανοποιητικά αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το περιεχόμενο του αλλοδαπού δικαίου, κατά κανόνα ο δικαστής εφαρμόζει το δίκαιο του Γιβραλτάρ στο υπό κρίση ζήτημα. Ο κανόνας αυτός αφορά την απόδειξη και τα δικονομικά ζητήματα, συνεπώς δεν επηρεάζεται από τους κανονισμούς της ΕΕ, τη Σύμβαση της Ρώμης του 1980 κ.λπ.

2.2 Παραπομπή

Οι κανονισμοί της ΕΕ αποκλείουν την εφαρμογή της αρχής της παραπομπής (renvoi) στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των κανόνων σύγκρουσης νόμων της ΕΕ, και αυτή ήταν η κρατούσα άποψη και στο πλαίσιο του νόμου για τις συμβάσεις (εφαρμοστέο δίκαιο). Συνεπώς, εάν ο κανόνας του Γιβραλτάρ για τη σύγκρουση νόμων ως προς τις αδικοπραξίες εξ αμελείας υποδεικνύει το γαλλικό δίκαιο ως εφαρμοστέο, θα εφαρμοστεί το γαλλικό εσωτερικό δίκαιο, ακόμη και αν το γαλλικό δικαστήριο θα εφάρμοζε το δίκαιο άλλης χώρας. Ένα επιχείρημα που προβάλλεται για τον αποκλεισμό της παραπομπής σε αυτούς τους τομείς είναι ότι, σε περιπτώσει εφαρμογής του μηχανισμού της παραπομπής, θα διαταρασσόταν η εφαρμογή των σύνθετων κανόνων που προβλέπονται σε τυπικούς νόμους.

Τελευταία επικαιροποίηση: 08/06/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.